

Naujienu Antroji Dalis

NR. 426

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XIV METAI

Kodėl jie neatskrenda?

(tęsinys)

Šis pastovus greičio augimas nerodo ženklių sulėtėti; priešingai, paskutinio dešimtmečio „jet“ ir raketų išradimas greičio kreivę staiga iškėlė. Mes jau dabar žinome, kiek laiko truks tarpplanetinės kelionės, naudojant techniką ir degamasias medžiagas, turimas šiandien. Vartojant chemines degamasias medžiagas, Marsas ir Venera yra nuo mūsų ne toliau, kaip vienu metų kelionė. Už kelių dešimtmečių, kada atominė jėga bus panaudota, tokia kelionė bus skaičiuojama savaitėmis, gal net dienomis. To galime laukti ateinančio šimtmečio pradžioje.

Kaip tik dėl to, kad tarpplanetinis keliavimas yra galimas kiekvienos galvoti sugėbančios rasės (žmonijos) istorijoje, kaip tik dėl to aš manau, kad mūsų saulės sistemoje kitose planetose galvoti sugėbančių būtybių nėra. Atrodo, kad jos ten buvo ar bus per milijonus metų nuo dabar.

Todėl, ieškodami galvojančios gyvybės kitose planetose, mes turime žvelgti į tolimesnius žvaigždynus (žemesnės gyvybės buvimui ant Marso yra šiek tiek duomenų). Ar yra įmanoma mums, arba kur kitur besirandančiom būtybėm, kada nors pasiekti tokių keliavimo greičių, kurie sutrumpintų kelionę per tarpžvaigždines erdves iki įmanomai trumpų laiko atžvilgiu?

Dabar aš padarysiu kraštutinį teigimą, sakdamas, kad į šį klausimą mes galime atsakyti net šiandien. Atsakymas yra — „taip, bet...“

Kad galėtume šį reikalą geriau įsivaizduoti, pažvelkime į praeities, dabarties ir ateities greičio skalę. Su praeitimi atsikratyti lengva: nuo istorijos pradžios iki 19-jo šimtmečio pradžios žmogus nebuvo keliavęs daug greičiau negu 10 mylių per valandą.

Dar tebėra gyvų žmonių, atsimenančių, kada buvo pasiektas 100 mylių per val. greitis. Gi 2000 mylių per valandą greitis buvo pasiektas per paskutinį dešimtmetį. 10,000 mylių p. val. greičiu žmonės keliaavo dar nė dešimčiai metų nepraėjus. Raketos šį greitį jau pralenkė, gi satelitai keliaus dar daug didesniu greičiu.

Jūs pastebėsite, kad mes progresuojam dešimties žingsniu. Kiekvienas šuolis, kada jis buvo padarytas, atrodė labai dideliu, gi kai kuriam laikui prasilinkus — nieko nuostabaus... Sekantis šuolis — 100,000 mylių per val. bus pa-

siektas tada, kai raketos varymui bus panaudota atominė energija, ir tada šiandieniniai cheminiai degalai atsidurs muziejuose šalia vaško žvakių ir žibalo lempučių. (Tai gali būti veikiau, negu mes galvojame. Neseniai buvo paskelbta, kad North American Aviation gavo iš karo aviacijos kontraktą daryti tyrimus pagaminimui vadinosios „jonų raketos“, įtaisymo, kurs duoda variklinę stūmimo jėgą elektriniu būdu, ir kuris, tarp kitko, gali būti vartojamas tik erdvės skraidulių varymui, bet ne lėktuvų.)

Ne per tobuliausia atominės propulsijos sistema, tokia, kokią galime tikėtis turėti šio šimtmečio pabaigoje, įgalins mus pasiekti 1,000,000 mylių per val. greitį. Tai reikštų, kad Marsą būtų galima pasiekti per 2 dienas, o Venerą per vieną (nors tokios kelionės laikas būtų gal kiek pratęstas dėl to, kad reikėtų laiko startui ir sustojimui iš tokio didelio greičio).

Galutinė greičio riba

Milijonas mylių per valandą yra toks gražus, apvalus skaičius, kad ima pagunda pažvelgti, kaip jis atrodytų tarpžvaigždinėse kelionėse. Ir štai, mes nustembame: tokiu greičiu keliaujant, artimiausioji žvaigždė būtų nuo mūsų už 3,000 metų kelionės.

Mes norime daugiau nulių mūsų greičio rodiklyje. Kaip gi su 10,000,000 mylių per valandą? Na, teoretiškai, nėra jokios kliūtis pasiekti tokį greitį erdvės tuštumoje (vakuume). Atomas turi pakankamai energijos, jei tik mes sugėbėsime ją tinkamai panaudoti. Gi, kada dalykas yra teorijoje galimas, jis anksčiau ar vėliau būna įgyvendinamas ir praktikoje. Taigi, šiuo greičiu keliaujant, Proxima Centauri (artimiausia žvaigždė) yra nuo mūsų už 300 metų kelionės.

100,000,000 mylių per val.? Taip, net ir tai nėra per daug tikėtis iš atominės energijos. Tačiau tam pasiekti mums reikės išmokti dar kai kurių triukų, pavyzdžiui tokių, — kaip totaliniai paversti medžiagą energija; šiuo metu mūsų atominiai įtaisai naudoja tik menką dalį vieno nuošimčio. — Šiuo greičiu keliaudami, artimiausią žvaigždę galėtume pasiekti per 30 metų. Kelionė vis dar per ilgą, bet skaičius atrodo jau pakankamas. Dar vienas šuolis — ir bus jau visiškai gerai.

(Tęsia 2-am pusl.)

DIENŲ SKEVELDROS

Rašo J. Cicėnas (tęsinys)

(Tęsinys)

JUSTINAS MARCINKEVICIUS (g. 1930 m.). Baigęs Vilniaus u-tą.

KAZYS MARUKAS (Marijonas Krasauskas), g. 1921 m., 1938 m. įstojo į komjaunimą. Tėvą-stalių ir kovojusį už tarybas Lietuvoje — matydavo girtą arba skaitantį knygas. Vaikystė prabėgo prie Neries, vadinamojoje „Brazilkoj“. Pažino „duonos karnio kainą“.

1941 m.: „... traukėmės su komjaunuolių būriu per Lietuvą, Baltarusiją, iki pat Smolensko, ne kartą fašistinių desantų apšaudomi“. Dalyvavo Oriolo kautynėse, mokėsi partizanų mokykloje.

ANZELMAS MATUTIS (gim. 1923 m.). Studijavo Vilniaus u-te.

„Neapykanta klasiniam priešui — štai kas mane paskatino dirbti literatūrinį darbą“.

ALGIRDAS POČIUS (g. 1930 m.). Baigė Klaipėdos mokytojų institutą.

„Labai jautriai pergyvenau dėl respublikos kolūkių neskmių“.

„... kurdamas stengiuosi pavaizduoti tą sunkią mūsų kaimo žmonių kovą dėl duonos, dėl šviesių vakarų be naminių ir žiovulio, dėl plačiadančės trobos“.

VYTAUTAS RUDOKAS (gim. 1928 m.). Baigė Vilniaus u-tą. „... koks didelis ir garbingas pašaukimas būti rašytoju, padėti žmogui gyventi, kurti ir mylėti“.

KAZYS SAJA (g. 1932 m.). Baigė ūkio technikumą. Klaipėdos mokytojų institutą. Vilniaus pedagoginį institutą. Pjesių rašytojas. Jo „Lažybas“ statė Klaipėdos ir Piaru (Estijos) dramos teatrai.

„Pagrindinė mano kūrybos tema yra ir pasiliks lietuvių artojų tema.“

„Lenkiu galvą prieš tuos žilagalvius mūsų grumstuotų laukų šeimininkus, kurie, vėtyti ir mėtyti, stumdyti ir niekinti, nepalūžo karų metais, išugdė ir išsaugojo turtingą gimtąją kalbą, papročius ir, nusikratę dvarų ir buožių jungo, sukūrė naują kolūkinį kaimą“.

MYKOLAS SLUCKIS (g. 1928 m.). Baigė Vilniaus u-tą.

„Aš negalėjau pamiršti tamsių, alkanų dienų, motinos ašarų, sunkios tėvo ligos... Sunkaus rauginamų odų kvapo, duburiuotos aslos, kaulų ir skudurų, kuriais žaidėme, žaislų neturėdami...“

„1941 m. birželio 22 d. rytą aš buvau Palangos pionierių stovykloje, kai į ją krito pirmieji vokiškųjų pabūklų sviediniai“.

„Pėsčiomis perėjau visą ugnyje paskendusią Lietuvą“.

„... dar nežinodamas apie savo tėvų žuvimą nuo okupantų kulcos, jau visa širdimi neapkenčiau kruvinojo fašizmo... Karo keliuose aš mačiau daug benamių, nelaimingų vaikų, mačiau vaikus siaubą išplėstomis akimis ir visai apakusius, — gal ir todėl aš pradėjau rašyti vaikams ir teberašau jiems ligi šiolei...“

„... vaikų auditorija pati šilčiausia, pati išpūdingiausia, pati masiškiausia“.

PAULIUS ŠIRVYS (g. 1922 m.). Redakcijos žiniomis, 1940-41 m. „mokėsi Vilniaus pėsčinkų karo mokykloje. Dalyvavo mūšiuose. Pateko fašistų nelaisvėn. Pabėgo. Po to išvežtas į Vokietiją priverčiamiesiems darbams. Pabėgo. Perėjo fronto liniją ir stojo savanoriu į raud. armiją“. Mokosi literatūros kursuose Maskvoj.

„Draugai priekaištuoja, kad mano dainoj daug liūdesio. Betgi ne visos dienos būna saulėtos ir ne visos dainos gimsta besijuokiant“.

JONAS USAČIOVAS (g. 1920 m.). 1938 m. į komjaunuolius. Evakuavosi į TSRS. 3 kartus sužeistas. Mokosi Gorkio liter. institute. 1949 m. dirbo partinių darbų Alytaus aps. Ten ir ėmė kurti „Nemunas laužia ledus“.

Nėra pasisakymų Jono Avyžiaus (g. 1922 m.), Vytauto Kubiliaus (g. 1928 m.), Tatjanos Rostovaitės (g. 1926 m.). Dingos, pribūna ir neršto. Kasmēt.

4.

Kantriai perbridom per „Tarybų Lietuvos Rašytojus“. Kas išpūdis? Kas išvados?

Ar galima dabartinė tenykštė literatūra neigti? Neigti juk visų lengviausia! Nei galvoti, nei lyginti, nei „sau nuotaikos drumsti“, kaip vienas tremties literatas išsireiškė. Ar neigdami literatūrą, neneigame pačios tautos, ypatin-gose sąlygose gyventi tesinčios?

Ties pačia jaunąja dabartinės lietuvių literatūros kūrėjų karta pridūriau gimimo metą ir išeitą mokslą. Viešpatie mano, kai kilo II Pasaulinis karas itin talentingas Sluckis ėjo... 11 amžiaus metus, Saja... 7-tuosius, Počius... (Tęsinys 2-mė pusl.)

Kodėl neatskrenda

(Atkelta iš 1-mo psl.)

1,000,000,000 mylių per valandą? — Atsiprašau, bet... ne. Čia iškyla naujas faktorius. Norėdami pasiekti šį ekstrą nulį, mes pralenkėm universą greitį. Jis kaip tik yra 670,000,000 mylių per valandą, ir tai yra galutinė, neperžengiama riba. Tai yra tas pats šviesos greitis, kitaip išreiškiamas dar kaip 186,000 mylių per sekundę.

Jeigu Reliatyvumo Teorija yra teisinga, — o paskutiniųjų 50 metų patyrimai rodo, kad ji yra teisinga, — niekas niekada šio greičio negalės viršyti, gi net ji pasiekti reikėtų begalinio energijos kiekio. Kodėl taip yra — tai komplikuota istorija, ir aš neturiu intencijos čia į ją gilintis. Svarbiausia šiuo momentu yra tai, kad šviesos greitis nėra koks nors daleistas skaičius, bet yra surištas su pacia universu struktūra. Jeigu ir būtų galima teorijoje jį pralengti, viršyti, tai būtų jau ne mūsų erdvėje ir ne mūsų laike (you wouldn't be in our space and time any longer). Jūs būtų mėtė kažin kur kitur — jei loks kitur iš viso yra.

Todėl šviesos greitis, atrodo, nustato ribą greičiui, kuriuo bet kuris daiktas gali erdvėje judėti. Gali būti prie šio greičio vis labiau priartėjama, — propulsijos sistemos tobulinant, — tačiau jo niekad negalima pasiekti, o tuo labiau viršyti. Jei taip yra, kelionė tarp arčiausiai esančių žvaigždinių sistemų niekada negalės būti trumpesnė, negu keturi ar penki metai. Mūsų gerokai tirštame žvaigždyno (Galaxy) kampe, kelionė tarp tų žvaigždinių sistemų, kuriose gyvena gyvybė, būtų, — per daug nesuklysimė pasake, — apie dešimtą metų.

Tai yra ilgesnė kelionė, negu mums patiktų, ypatingai galvojant ir apie laiką, reikalingą sugrįžimui. Tačiau ar gali kas nors rimtai tvirtinti, kad tai yra neįmanoma kliūtis tarpžvaigždiniam keliavimui? Žinoma ne. Propulsijos problemas išsprendus, net mūsų trumpaamžių sutvėrimų — žmonių tarpe atsirastų pakankamai norinčių paaukoti ketvirtį savo gyvenimo metų suradimui naujų rasių, civilizacijų kitoje pusėje žvaigždžių bedugnės.

Moderniosios medicinos pažanga gali būti irgi naudinga. Gyvybės poreikių laikinis sustabdymas (suspended animation), būseną, kurioje asmuo neįsijaučia laiko — jau nebėra fantazija. Trumpam laikui tai atsiikiama vartojant vaistus arba žemas temperatūras. Atstumai tarp žvaigždžių neatrodys tokie baisūs, jei mes galėsime juos praskristi miege.

Robotai-keliautojai

Pagaliau, nėra reikalinga daleisti, kad tyrinėjimo reikálams tarpžvaigždinėn kelio-

nėn paleisti skriduoliai būtinai turėtų turėti žmonių igulas. Visos raketos, kurias mes iki šiol pasiuntėme virš atmosferos, nešė jautrius, komplikuitus instrumentus. Erdvės skriduoliai, leidžiami neriboto laiko ir paskirties kelionei, būtų grynai automatiniai, kontroliuojami jautrių elektroninių smegenų, kurie būtų paruošti rinkti informaciją ir ją parnešti atgal. Kadangi jau artimoje ateityje ir mes sugebėsime tokius robotus-žvalgytus pasidaryti, kitų (žvaigždynų) rasių atstovai neabejotinai juos yra turėję jau daugelį šimtmečių, ir anksčiau ar vėliau jie skraidys ir aplink žemę.

Anksčiau ar vėliau. Tai, gal būt, yra viso reikalo idomumas. Gali būti, kad svečiai iš erdvės buvo nusileidę mūsų planetoje keletą ar net šimtų kartų — tais senais, ilgais, tuščiais šimtmečiais, kada žmogus buvo dar tik tolimas ateities sapnas. Iš tikro, juk jie galėjo nusileisti ant 90% visos žemės paviršiaus net kad ir prieš 2 ar 3 šimtus metų — ir mes apie juos nebūtume nė girdėję. Pasiziūrėjus į senus periodinius leidinius ir vietinius rekordus, galime rasti daug keistų įvykių, kuriuos galėtume interpretuoti kaip kieno nors apsilankymą iš erdvės. Idomusis ekscentriškas rašytojas Charles Fort savo knygoje *Lo!* davė visą rinkinį tokių įvykių aprašymų, ir jiems galime duoti gal daugiau reikšmės, negu kai kuriems panašioms modernių laikų raportams, — vien dėl to, kad anie atsitiko daug anksčiau, negu buvo kieno nors galvota apie kelionę erdvėje. Tačiau, tuo pačiu, negalima į juos žiūrėti ir per daug rimtai, nes prieš mokslo atradimų, žinių išplitimą žmonėse, net paprasčiausi fenomenai, kaip meteorai, kometos, pašvaistės ir t.t. duodavo pagrindo neįtikėtinom istorijom.

Griždami į dar senesnius laikus, — mes girdime, kad kai kurios legendos ir mitai iš priešistorinių laikų, net kai kurie elementai iš pagonių religijų galėjo būti inspiruoti būtybių iš kito pasaulio. Tačiau tai yra vien tik tuščia spekuliacija, — tuščia dėl to, kad niekas negalės nieko įrodyti nei už, nei prieš, ir bus tik ginčas be galo.

Ar mums reikės laukti dešimtį, ar tūkstantį metų, kada atskris sekantis erdvių keliautojas? Gi jei dar nė vienas čia nėra iki šiol buvęs atskridęs, — kada baigsis mūsų žemės planetos bilijonų metų izoliacija? Gali būti, kad, laiko atžvilgiu, mūsų pirmas susitikimas su tolimųjų erdvių gyventojais yra arčiau, negu kad buvo Kolumbo Naujojo Pasaulio atradimas.

Mes būtume linke norėti, kad mes būtume atradėjais, bet ne atrastaisiais. Tačiau, gal būt, kada mes išskrisime iš savo saulės sistemos, mus pasitiks nuobodžiaujantis pa-

DIENŲ SKEVELDROS

(Atkelta iš 1-mo psl.)

9-tuosius ir t.t. ir t.t. Žinodami jų amžių ar begalime reikalauti to, ko reikalaujama iš senosios kartos?

Tremties ghetto pasiklydę viską (ir netgi anapus geležinės uždangos!) norime mautuoti, pvz. 1939 m. ar vėliausia 1944 m. Šimet, rodos, jau 1958-iejį. Ak, baigia universitetą tie, kuriuos palikom ant slenkščio į pr. mokyklą. Jie perima vairą. Jie, juo labiau jų vaikai, nuo abėcėlės pereina į knygas, sukurtas jaunųjų kūrėjų. Augama ir galvojama lietuviškai, bet pažiūros į daugelį medžiaginių ir dvasinių vertybių griežtai skiriasi. Ar mes, atmesdami kai kurias iš

sitikimo komitetas, kuris mus pasveikins sekanciais žodžiais: "Tai gerokai užtrukt, ar ne? Sveiki atvykę į Žvaigždynų Federaciją; čia, štai, įstatymų knyga..."

Tačiau gal kaimynai jau viską žino apie mus. Gal todėl jie čia ir nebenori atskris- ti?

anų sąvokų, nepasielgiame taip, lyg ta moteris iš priezdžio, kai pylė vandenį iš voniukės į sąvokų duobę ir... išpylė kartu kūdikį?!

Ar neatėjo kam į galvą, tarkime, palyginti eilinio tremties rašytojo ir eilinio rašytojo iš anapus raštų lietuviškoji kalba, jos žodingumas, peisažai?

Na, sakykim, 1960 m. dabartinis režimas griūna ar evoliucijos keliu švelnėja (nusiukrušėvina), ir kas? Ogi, visko iškart nepakeisi, dar... 1970 m. Lietuvoje bus mokomasi iš senųjų vadovėlių, laisvalaikiai praleidžiami ties dabartinėmis knygomis. Faktas, kurį dažnas tremties puritonas (skaistuolis, lyg ta pana po... 7-to vaiko!) pamiršta.

Antra grįžus, kagi ypatingo, Tėvynėn laisvi grįždami, galime lauktuvių nuvežti? Jei kritškai skaičiuoti, vienos rankos pirštų ištinka.

Ei, varge-varge-vargeli man, ar mes sugebame ir iš viską žino apie mus. Gal todėl jie čia ir nebenori atskris- ti? V.B. Vakaruos? J. Cicėnas

7643 HARDING AVENUE

MIAMI BEACH 41, FLORIDA

BLOKAS NUO PAJURIO

Sophie ir Bernice Welicka

AUTOMOBILIŲ TAISYMAS IR GAZOLINO STOTIS

Lyginimas, dažymas, taisomi ir reguliuojami (tune-up) motorai, stabdžiai, transmisijos ir t. t. Alyva, baterijos ir padangos. Taip pat mano garaže perkamus duslintuvus įdedu veltui.

Nelaimių pasitaiko.

Mes pataisome.

Leiskite mums pataisyti radiatorių.

Ar reikia pagalbos?

(MUFFLERS INSTALLED FREE)

Ford 1941-53	\$8.25	Mercury 49-51	\$8.95
Chevrolet All 1937-53	8.25	Oldsmobile 6, 41-50	8.20
Chevrolet 54-55	9.95	Plymouth 42-56	9.95
Chrysler 6, 42-52	9.91	Pontiac 37-54	8.95
Dodge 6, 42-56	9.95	Buick 37-52	12.00

IR TAIP PAT ČIA NEISVARDINTIEMS AUTOMOBILIAMS. Išmetimo paipę irgi įdedama veltui, jeigu perkama kartu su duslintuvu. DARBAS ATLIKAMAS PATYRUSIŲ MECHANIKŲ. Dirbtuvė atidaryta: nuo 8 val. ryto iki 9 val. vak. Sekmad. uždaryva.

M. ČESAS

1934 West 59th Street

Tel.: GR 6-9136

NELAUKITE - RYTOJ GALI BUTI PERVELU!

Jei norite užsitikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilius, ar šiaip ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jis parūpintų jums polisą per mūsų kompaniją. Nelaimėi išlikus, neturėsite jokių nemalonumų.

"Mes esame pirmaklasiai nariai Chicago Board of Underwriters"

O'MALLEY & McKAY, Inc.

222 WEST ADAMS STREET

Telefonas: Central 6-5208

KAMBARYS 1043

Generaliai Agentai šių Kompanijų:

COLUMBIA INSURANCE COMPANY
PEARL ASSURANCE COMPANY
LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY
MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE CO.
MICHIGAN FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY
AMERICAN AUTOMOBILE INSURANCE CO.
MASSACHUSETTS BONDING & INSURANCE CO.

MŪSŲ ŽINGSNIAI

Leidžia Santara ir Samb! Šviesa Chicagoje.
Redaguoja: J. Eglė Zabarauskaitė ir Rita Šimanskytė.
Medžiagą siųsti: 3402 So. Morgan Street, Chicago, Illinois.

Clevelando suvažiavimas

Š.m. liepos 26-27 d. vasarvietėj netoli Clevelando, prie Lake Chippewa, įvyko Santaros Filisterių - Šviesos Sambūrio suvažiavimas, kuriame dalyvavo 30 asm., daugiausia valdybų nariai ir šiaip aktyvūs šviesiečiai bei santariečiai, pastarųjų tarpe ir keli studentai. Tos dvi dienos buvo praleistos tokiose karštingose ir ilgose diskusijose, kad daugumas dalyvių neturėjo laiko ežere pasimaudyti, ir dėl šeštadienio vakare įvykusio posėdžio jokių šokių nebuvo.

Suvažiavimo tikslas buvo aptarimas šių dviejų pagrindinių klausimų:

1. Šviesos-Santaros Federacijos klausimas — pasilikti šiom dviem organizacijom federacijoj ir toliau, ar išsiskirti, ir jeigu pasilikti susijungus — arba patvirtinti senąją tvarką, arba pakeisti federacijos organizacinės struktūros griaučius.

2. Spaudos klausimas — ištirti galimybes kaip patobulinti dabartinį Studentų Santaros Centro Valdybos neperiodinį biuletinį "Žvilgsniai" ir bandyti atgaivinti bei praplėsti šviesos-Santaros metraštį.

Suvažiavimas buvo daugiau ar mažiau patariamąjį pobūdžio — jame išneštos rezoliucijos bus pateiktos kaip pasiūlymai, o ne kaip vykdytini nutarimai, Santaros ir šviesos centro valdyboms bei dabartinės Federacijos Valdybai.

Prieš suvažiavimui išsiskirtant, dalis dalyvių pasiskirstė pareigomis, būtent, savo skyriuose telkti jėgas ir informacijas organizacinei spaudai pagerinti, lėšoms sukelti, studijuojančiam jaunimui organizacijos rikiuotėn verbuoti. Suvažiavimo šūkis, neskelbtas ir nerašytas, buvo maždaug toks: Mūsų jėgos jaunimui — sulaukysime nutautimą priau-gančios kartos eilėse.

R. Vaityš

Visi santariečiai raginami pradėti ruošti į artėjantį Santaros narių visuotinį suvažiavimą, kuris kas metai vyksta pono J. Bačiūno Tabor Farm vasarvietėje, Sodus, Michigan. Šių metų suvažiavimo programa numatyta labai gera ir įdomi; prieš suvažiavimą įvyks savaitės visuomeninio veikimo kursai, kuriuose programa bus kitokia savo turiniu, negu buvo pereinamais metais. Suvažiavime dalyvaus Santaros Filisteriai su paskaitomis, bus pačių santariečių studentų debatai, muzikos ir literatūros vakaras.

Suvažiavimas įvyks rugsėjo mėn. pradžioje. Norintieji suvažiavime dalyvauti turi registruotis iš anksto, nes šiais metais ponas Bačiūnas priims tik ribotą skaičių žmonių, t.y. šis suvaž. bus ribotas Santaros nariams dėl to, kad pereinanti suvažiavimai buvo biskuti pergausūs dalyviais. Taip pat teko nugirsti, kad p. Bačiūnas žada šią vasarvietę parduoti; taigi, gali būti, jog tai bus paskutinis kartas, kada santariečiai susirinks šioj puikioj ir svetingoj vasarvietėj.

Migelis Manjara

(MIGUEL MANARA, MISTERIJA 6-IOSE SCENOSE)

(I scena. 1656 m. Don Haimo pilyje, netoli Sevilijos, vyksta puota. Salė smarkiai apšviesta, ir dauguma svečių yra jau įkaušę. Pats Don Haimas — mažas, storas ir senas vyras — stovi ant kėdės ir šiurkščiu balsu kreipiasi į vyno išnešiotojus)

— O, prakeikimas! Man atrodo, kad numarins jie troškulių Mano svečių Don Migelį, riterį Kalatravos.

Lai baudžia dievai, jei neleisčiau jums niekšams Pilvus prisikimšti žvėriena ir padažu riebiu Ir vynę prisilakti.

Juk esam — jei Bakas manęs neklaidina — Švenčiausiame metų laike — gavėnių mėn.

Ateikit tad, niekšai, ir vėlnio pagalba

Pasnykaukite, iki šis katališkas laikas

Neisigraus jūsų odon su ilgais ir supuvusiais dantimis,

Kurie yra jūsų pačių kaulai.

Po vėlnių! Reikalauju, kad pilstytumėt vyną

Kaip visuomet per puotas-nugėrimus.

Jei ne — uždarysiu jus arkivyskupo rūsyj,

To šventojo arki-šykštuolio, badanti.

Cia vyno, daugiau vyno. Jei ne — po šimts pypkių,

Prakeiksiu visus jus. (Tarnai atneša daugiau vyno.)

Ir jei benčiausioji inkvizicija čia atsirastų —

Už karų, muzikėliai, kardu.

Kaip šventos patrankos! Nes...

(Don Migelis) — Prisėsk, tu prakeiktas rėksny, ir užčiaupk [savo snukį.

Visi čia mes žinom kvailus tavo himnus!

Kristaus priešą vaidina didžiausį, o nedrįstu

Paliesi mergos šventą dieną netikėtai

Ant laivų rūsin sutiktos.

(Don Iaimas) — Vargše, ateik prie manęs. Leisk man kirsti [žandan.

Leisk nan kirsti nuoširdžiai. Koks tu viešpats esi!

Tačiau ką sakai, tai tiesa. Kas mes prieš tave?

Tik bernai? Galiu aš šešėlyje tavo kalbėti?

Tu... tu... tu esi piktadaris.

Ar jis negražus šiąnakt? Elnora, Lorensa ir Blanka

Paziūrėkite į jį. Pastebėjot, jūs kalės,

Tą protą taip kilnų, ir vardą tiek dailų?

Ir žvalias tas akis?

Ir Venecijos apsiaustą, apvadą, Dieve, apvadų tai karalius,

Ir kardą ir rūbą?

Pasakyk man, sūnau, kunigaikštienių kiek suvedžiojai?

(Balsai) — Taip, taip! Kiek kunigaikštienių sėdinčių? Stovinių? [čių?

(Don Migelis) — Šešias.

(Don Haimas) — Markyzių?

(Don Migelis) — Septynias, aštuonias, devynias.

Jei Viešpats Erosas neklaidina manęs.

(Don Haimas) — O kiek gi kilniųjų merginų, panų?

(Don Migelis) — Maždaug apie šimtą, jei aš neklustu...

Man srašo reikia.

(Don Haimas) — Ir kiek paleistuvių?

(Don Migelis) — Žinau tik tai vieną, kuri mylėjo mane tikra [meile

Ir mirė iš sielvarto vargšė... (Trumpa tyla)

Ir mirė, draugai, bemaž tuo laiku, kai sesuo

Magdalena atsidavė Jėzui.

(Visi) — Garbė Manjarai, garbė Manjarai,

Žemiausiam visų pragarų! (Girdisi juokas, stiklų skambėjimas.)

(Don Migelis) — Su džiaugsmu aš matau, ponai, kad jūs gero [man linkit

Ir sujaudintas aš pažadais jūs širdingais —

Kad sudegčiau su kūnu ir siela ugnyje tolumoje.

Bet aš prisiekiu savo garbe ir Romos vyskupo galva,

Kad nėra jūsų pragaro. Niekuomet jo nebuvo.

Tik galvoj jūs pakvėišusio Mesijo ir seno vienuolio.

Tačiau, žinom mes, kad tos tolumos Dievo,

Tie pasauliai erdvėj apšviesti yra džiaugsmo

Neištartais kraštais ir grožiu, bet nuo mūsų toli.

Parinkit, meldžiu,

Vieną iš tų tolimų man planetų

Ir pasiųskit mane dar šią naktį pro duris gobšaus kapo,

Nes laikas slegias, baisiai slegias,

Aš bodžiuosi gyvenimu čia...

Dievo nerasti yra niekis,

Bet netekti Setono yra didelis skausmas, nelaimė didi, aš tikiu.

Malonumams naudojau aš meilę, ir purvui, ir mirčiai.

Išdavikas, niekšas, ir budelis buvau. Atlikau

Viską, ką vėlnias tik nori iš žmogaus,

Ir štai — netekau aš Setono. Pasitraukė Setonas.

Ir aš graužiu vaisius apvylimo.

Ieškojau Veneros karštai, ir klatingai, ir apsvylęs,

Ir šiandien suku aš sau sprandą.

Ne vien tuštybė mano lūpose, nevaidinu ir budelio —

Kentėjau aš per daug, per daug.

Apmaudas paženklinu mane, ir pavydas pažemino,

Ir pasigailėjimas užgniauzė mano gerkle.

Tai apgaulingi mano malonumai.

Draugai, mana išpažintis nustebino! Girdžiu aš juoką!

Žinau — galvojat, kad žmogus nenusikaltęs prie aukos lyg [verkty.

Jaunystėje, tačiau, kaip jūs, ieškojau to vargingo džiaugsmo, To Svetimojo neramaus, kurs gimdo

Ir vardo savo nepasako.

Tuomet troškimas gundo rasti ko niekuomet nesurasi —

Meilę — beribę, tamsią, švelnią.

Maniau dažnai, kad aš radau ją; tai buvo tik švieselė.

Laikiau aš ją, žadėjau amžiną švelnumą.

Ji degino man lūpas ir pelenais pripildė galvą,

O kai akis pravėriau pamačiau aš vienumą,

Tas dienas vienišas su širdimi skurdžia, kaip žiemą kregždės...

O, ponai, ką mes čia darome, ir ko čia ieškome —

Gyvenimas per trumpas sužinoti,

Pasaulis šis vargingas nepasotins apetitų mūsų,

O dėl darbų gerų — jūs žinote kokie apšėpę šunys,

Kokie supuvę išgamos tie žmonės yr.

Bė abėjo taip pat jūs žinote, (Tęsinys 4-oje puslapyj)

3 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, AUGUST 8, 1938

Kad Dievui pasitraukus karalius yra vargšas.
(Don Alfonsas) — Pamokslauja neblogai tas Belzebubo iš-
[mintingas daktaras.

Kas per manieras, balsas, o ugnis.

Bet jis neužbaigia.

Norėčiau aš žinoti, trauk viso pragaro ragai,

Ką jis mums nori pasakyti. Ką turime daryti?

(Don Migelis) — Tyčiokitės iš Dievo jūs kaip ir anksčiau,
Ir Manjara tyčiosis iš jūsų, o mano ponai.

(Don Fernandas, žemu balsu, pasilenkęs prie Don Migelio)

— Jei tu mane dar pastebi, Migeli, nors aš jau žilas,

Seniai stebiu tave aš.

Buvau aš draugas tavo tėvo Don Tamaso

Ir pažinojau tavo motiną ponią Girolamą Anfriano.

Šventa tai buvo moteris! Didvyris tavo tėvas

Ir ištikimas Dievui ir Karaliui. Jis mirė mano rankose.

Pasižiūrėki, Migeli, į mane.

Matai, akių aš nenuleidžiu, ir veidas nepabala,

Sakau aš tau, ką aš turiu tau pasakyti:

Esi bailys ir niekšas.

(Don Migelis) — Ar girtas, ar įtūžęs, Don Fernandai,

Ar tik gyvenimu pavargęs?

(Don Fernandas) — Žinau, kad pasenau kautynėse šventose—

Aš nesiskirsiu su kardu ir miręs.

Net keturi arkliai sukritę po manim,

Ir su karaliumi kalbu kepurės nenuėmęs.

Ir noriai aš dar pakartojau —

Esi bailys ir niekšas.

Tas kuris moterį kankina bei apgauna

Yra bailys ir piktadaris,

Ir tas, kurs geidžia artimo moters

Yra netikęs išgama,

Ir tas kurs nors ir iš paskutinės kaimo merginos,

Išplėšęs gerbiamą jos turtą — nekaltybę, ją gėdoje apleidžia,

Tas kurs tą padaro yra šuo ir šuniškos mirties tevertas.

Tu nesi vyras — šuo esi, Migeli,

Ir herbas tavo tinka tik prikalt prie durų paleistuvių.

Ar mano kaltė, kad tu man kvepi kaip šuo?

Pasakyk, Migeli, Kalatravos riteri, ar mano kaltė?

Jei tėvas tavo gyvas būtų, spiaučiau tau į veidą.

Tačiau, jis miręs. Ir nėra nieko kas apgintų

Jo kraujo garbę. Ir tavo motinos nėra,

Kuri nušluostytų tave ir suramintų.

Ką, ar tai čia riteriai?

Net žydai savo dvokiančiame geto

Išlikimį yra savoms žmonoms ir švelnūs mažutėliams.

Jie šimtą kartų vyriškesni už tave!

Už ką mes buvome užpuolami ir kraują liejom,

Ir šventąją gyvybę paaukojėms net karalius.

O, Viešpatie... (Paslepia savo veidą rankose. Ilgoka tyła.)

(Don Fernandas vėliau atsiprašo Migelio ir kalbina jį nu-
eiti prie bažnyčios, kur jį žada supažindinti su Girolama, "kil-
nia, švelnia, labai gudria ir nuostabiai gražia, vaikystę vos pa-
baigusią" mergaitę.)

(II scena. Tris mėnesius vėliau. Sodas prie Girolamos
tėvų namų. Migelis kalbasi su Girolama.)

— Patinka gėlės, Girolama, tau?

Kodėl aš nematau jų tavo plaukuose bei rūbuose?

(Girolama) — Todėl, kad nepatinka man mergaitės,

Kurios pasipuošia gėlėmis kaip su šilkais ar plunksnom.

Aš niekuomet jų nededu į plaukus.

Pasaulis, ačiū Dievui, yra gražus ir taip jau,

O gėlės yra gyvos ir gyvent, kvėpuot privalo,

Kvėpuoti saulės ir mėnulio oru. Aš niekuomet jų neskinu.

Juk galima gyvent ir džiaugtis šiuo pasauliu

Be nuolatinio noro grožį tą užmušti,

Ar uždaryti jį į stiklą ar kaip paukščius į narvą

Kur vanduo neturi vandens skonio,

Ir maistas nėra maistas.

(Sekančiose scenose aprašomas Migelio apgailestavimas
Girolamos, kuri mirė tuojau po vedybų su Migeliu. Migelis
likusį savo gyvenimą praleidžia vienuolyne, tampa dideliu
pamokslininku ir stebina jį pažinojusius. Paskutinėje sce-
noje Migelis parodomas visiškai susitaikęs su Dievu ir jame
viespatauja tik Meilė, nugalėjusi žemės dvasias, ir Dangaus
dvasios atėję jį pasiima pas save.)

K. J. MACKE & COMPANY

1924 m. Kazio Mačiuko įsteigta Apdraudos Agentūra

2549 West 71st Street, Chicago, Ill.

Tel.: PROspect 6-3140

Tvirtyje apdraudos istaigoje apdraudžiam namus, baldus, prekes,
krautuvų langus, tavernas, automobilius ir kitus įvairius vertin-
gus daiktus; apdraudžiam namų savininkų atsakomybę, gyvybę
ir asmenišką atsakomybę. Reikalui esant, apdraudos mokesčius galė-
tume paskirstyti net 7 mėnesiams. Kviečiame pasinaudoti mūsų ilgų
metų patyrimu ir apdraudos reikalais mielai teikiama patarimais.

Balės Vaivorytės "Tėviškėlės takais"

Trumpa eiliuota Lietuvos istorija jaunimui

Maža turime literatūros vai-
kams, jaunimui, o populiarios
istorinės — beveik visiškai
stingame. Ir net jeigu kokia
knygutė išvysta pasaulį, retai
lieka plačiau paskleista, daž-
niausia dulka sukrauta sandė-
liuose...

Jau prieš 2 metus (1956 m.)
"Sūduvos" leidyklos buvo iš-
leista Balės Vaivorytės "Tė-
viškėlės Takais", trumpa ei-
liuota Lietuvos istorija jauni-
mui. Tai jau antroji, pataisy-
toji laida, kiek praplėtus la-
gerinius vargo lapelius. Ji vi-
sai teisingai skiriama jauni-
mui, ne vaikams, nes dabar
vaikai taip prastai lietuviškai
skaito, kad — kas seniau bu-
vo lengva 10 metų vaikui, tas
dabar vos įkandama 15-16 m.
paaugliui. Tačiau ir suaugę su-
malonumu gali paskaityt tuos
lengvai eiliuotus 30 psl.

Autorė, žinoma mums rašy-
toja, seka moderniąją Lietu-
vos istoriją, gan daug vietos
skirdama mūsų pristorėi,
kruopščiai išvengdama seno-
vinės S. Daukanto ir T. Nar-
buto romantikos su jos netik-
slumais. Betgi iš esmės ji ro-
mantikos neišsižada, priešin-
gai, su didele meile ir giliu
sentimentu iškelia mūsų kraš-
to grožį, legendų žavesį, Lie-
tuvos didvyrių žygius.

Jau pati pradžia skaitytoją
nuteikia

"Apdairuokime lietuviškų
dievų padangę —
Ji meilesnė už šimtus dailių
šalių!"

Proistorė lengvai dėstoma:

"Ten, kur Baltijos pajūris,
Kur Neris, Venta sruvena,
Aisčių gentys iškūrę
Bičiulystėje gyveno.

Ažuolynai ošė platūs,
Ežerai — dangaus mėlynė!
Keli tūkstančiai jau metų
Lietuva — graži tėvynė!"

Mūs tėvų tėvai senovėj
Paupiais sodybas tvėrė,
Tvenkė žuvį, žvėris kovė,
Vaišėm — saldų midų gėrė.

Dievą garbino Perkūną,
Kur padangėm baladojas,
Aukuruos smilkino dūmus,
Kad derėtų vasarojus".

Istoriniai įvykiai pasakojā-
mi gan tiksliai:

"Mindaugas karalius pirmas
Metų jau septyni šimtai
Sviečia mums pro amžių gir-
nas"...

Kilniaširdis Gediminas
Globė santaiką, teisumą,
Kėlė pramonę, augino
Darbo amato dailumą.

Simtabalsis vilkas slaugė
Šventaragio ažuolyne —
Ir išlarpo ir išaugo
Vilnius — sostas Gedimino!

Riteris taurus Kęstutis

Kaip globojo Žemaitiją!
Vedė Palangos Birutę —
Vaidilutę kaip leliją!

Didis Vytautas teisingas,
Globė gudą ir totorių —
Per tiek amžių stebuklingai
Gerbia jį visi lig šioliai.

Lietuva tada — didžiausia
Tarp visų Europos žemių!"

Paminėtas epochinis įvykis
Žalgirio laimėjimas, — nusa-
kytas Lietuvos žemių plotis
nuo Baltijos iki Juodųjų jū-
rų... Prie to didelio laikotar-
pio prijungti "Katkus, Radvi-
la Perkūnas", kuriais "istorija
skambėjo".

Toliau jau minoriniame to-
ne dėstoma apie "baudžiavos
dalią sunkiausią", nors ir ne
be paguodos žodžių:

"Bet lietuvis pasiliko pagar-
boj tėvynę savo..."

Palaipsniui eilėraštis atve-
da mus prie "žandarų caro",
prie to, kaip "motinėle prie
ratelio rodė raidę savo vai-
kui", prie Basanavičiaus, Ku-
dirkos...

"Simtmetis suvirš nelaisvės
Išbudėjus ištvermingai,
Lietuva vėl kilo skaisti —
Nepriklausoma, laiminga!"

Kol vėl galop :

"Žydintį birželio rytą
Tremė vieškelį maskoliai —
Ir nuplėšė Baltą Vytį...
Ir pavergė laisvą brolių".

Nebūtų autorė prityrusi pe-
dagogė, jei neužbaigtų opti-
mizmo gaida:

"Ak, užarsim, užakėsime
Karo pėdsakus baisiuosius,
Panerių šventuos pavėsius
Vėl laimėjom dainuosim!"

Skleidžias pumpuras alyvų,
Žmogus žmogui esam broliai!
— Per pasaulį daugel mylių
Baltas Raitelis parjoja!"

Gal kaikur ritmas nevisai
išlaikytas, gal vietomis per-
daug didaktikos ir samprotav-
imų, bet iš esmės knygutė
maloni, patraukli. Kas, kas,
bet jau kiekvienas skautas,
kiekviena skautė privalėtų ne
tik ją perskaityti, bet ir visą
atmintinai išmokti!

Leidėjas papuošė knygutę
istoriniais vaizdais ir, deja,
visai nereikalingomis margu-
liuojančiomis vinjetėmis. Vir-
šelyje — senovės vaidila su
Gedimino bokštu gilumoje.

J.D.

NAUJAS TEPALAS

ir tabletės teikia naujos, vilties ken-
čiantiems nuo reumatizmo ir artrito.

The Star Pharmaceutical kompanijos,
Chicago, chemikas pagamino naują
tepala ir tablečių. Ši nauja kombi-
nacija, žinoma vardais AMERPOL
RUB ir AMERPOL TABLET, pri-
pažinta labiausiai efektyvia, malši-
nant skausmus, kuriuos paprastai
sukelia reumatizmas ir artritas.

Ši nauja pasitvirtinusi kombina-
cija buvo išrasta paraudusiems, už-
degimą turintiems sąnariams gy-
dyti, patinimui sumažinti ir nutir-
pusių raumenų skausmui nuolai-
šinti nuostabiai greit ir su nuosta-
biais rezultatais. Prašykite vaisti-
nėse. 98c. tepalas, \$3.50 tabletės.

4 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
—SATURDAY, AUGUST 9, 1958

M. GORKIS

ANEKDOTAS

Kai ručkis, didnosis gydytojas, šaltai pirštais apčiupinęs Jegoro Bykovo kūną, neginčijamui bosu pasakė, kad liga užleista, pavojinga. — Bykovas pasijuto toks pat nuskaustas kaip jaunystėje, būdamas najoku, ir per turkų karą, prie Eni-Zagros, tarp dygių krūmų, kur jis lįsojo su persauta koja, juodas nakties lietus merkė jį, skausmas neskubėdamas plėšė kūną nuo kaulų.

— Kas gi čia? Mirsiu, ar kas?

Gydytojas, sėdėdamas prie stalo, ruošėsi rašyti, mėgino surūdijusią plunksną ir sakė kažką nesuprantamo, bet nusiminęs Bykovas neklausė jo, žiūrėdamas pro langą. — gatvė vėjas nešė plunksnas, skiedreles, dulkes.

— Labai gerdavote...

Mintyse išplūdęs gydytojas, ligonis atšovė:

— Tai — ne priežastis, ar maža kas geria, tačiau ne visi be laiko miršta!

Protas rūščiai tvirtino:

“Anava — višta; višta gyvena, pridės kiaušinių, išperės viščiukų, o tu — mirsi! Ir visas tavo vargingų dienų triušas nueis niekais”.

Tylėdamas lig durų palydėjęs gydytoją, Bykovas, įsispyręs basnirčia šliures, vienas marškinis, su pilku chalatu, pažūrėjo į veidrodį, ten nepaprastai ryškiai atsimušė siauras prakaulis veidas, niūriai nušviestas žalsvų akių, nuo skruostų ir smakro ant krūtinės kadaravo tiesūs ilgos barzdos plaukai. Netikęs veidas.

Bykovas atsiduso, tyliai sustenėjo ir atsisėdo prie lango į odinį krėslą, šnarpštuodamas nosimi, jausdamas, kaip dešiniam šone juduliuoja liga, be paliovos gręždama kepenis, visą kūną prigoždama svaigaus silpnumo ir gailios nuoskaudos.

— Labai gėriau! O tu kaip raminėsi, kvaily? — paklausė gydytoją, žiūrėdamas, kaip šis sėdasi į vežiko puskarietę.

— Virtuvą atnešti?

Stora, kvaila boba, virėja Agafja, stovėjo tarpduryje.

— Kiek kartų, raudonsnukė, esu tau sakęs, nestatyk krėslą prie lango, saulėje! Žiūrėk, kaip jis išbluko. Ką gi, ar saulė, anot tavęs, baldams gadinėti šviečia?

— Gi jūs pats perstatėt, — romiai atsiliepė Agafja.

Bykovas prisiminė, kaip sopečio jam, perkeliant sunkų krėslą, ir tai, kartu su bobos romybe, dar labiau jį supykėdė.

— Eik po velnių!

Agafja išnyko. Bykovas pažvelgė įkandin, galvodamas:

“Toji dar kokias keturias dešimtis išgyvens, o man — mirti? O kaipgi turtas? Štai — nespėjau vesti, reikalai nedavė. Tuoj po karo reikėjo vesti, dabar būčiau turėjęs vaikų. Apdairumas sukliudė. Ir gydytis pavėlavau. Iš kur gali ži-

noti, kad man lemta trumpai gyventi?”

Ir, nuleidęs galvą, balsiai nusiskundė:

— Ak, tu, Viešpatie, Viešpatie...

Kvailiausia ir skaudžiausia buvo tai, kad neturėjo kam palikti turto, prigyvento per ištisus dvidešimt metų beikvojant jėgas, begudraujant. Atiduoti vienuolynui arba kokiam kitam geram darbui? Su tuo nesutiko protas. Bykovas gerai žinojo, kad popai, vienuoliai ir kiti žmonės, tvarkantieji žemiškuosius Dievo turtus, — nepatikimi, jie visi tokie pat baisūs nusidėjėliai, kaip ir jis pats. Bet ir su Dievu — nėra tvarkos; jį Bykovas žiūrėjo atsargiai, nepasitikėdamas, visada jausdamas, kad Dievas gerai žino visus jo darbus ir sumanymus, akylai stebi jį, ir ne kas kitas, kaip tik Dievas, ne kartą jam trukdė, kovojo su jo žmogišku godumu, būtinu gyvenime. Būdavo, štai jau viskas paruošta, padaryta, ir staiga sieloje tarsi degtukas išsibėgdavo, plazdėdavo mažytė liepsnelė, žadindavo kažkokias pilkas, miglotas mintis, žadindavo nuodėmės, bausmės baimę, kartais sukeldavo net kažką panašaus į pasigailėjimą žmonėms, kuriuos buvo pasisekę Bykovui apgauti ir prispausti.

Jis gerai suprato, kad čia ne velnias juokiasi, o tik Dievas žaidžia su juo, versdamas jį, prasilenkiant su protu, nusileisti žmonėms, ir, pašaipiai išsėdęs, jis sakydavo savo įnamiui ir bičiuliui Kikiniui, kuprotam, baukščiam žmogynui paukščio akimis.

— Kodėl gi aš turiu gailėtis žmonių? Manęs niekas nesigailėjo. Niekas manęs gėriu nevaišino.

— Kvailystės, aišku, — pritarė Kikinas.

Jį prisiminęs, Jegoras Bykovas paėmė lazda, šluotkotį, padūzgeno ją į lubas, ir po dviejų trijų minučių jį duris patyliukais įsisuko mažutis kuprelis; jo kojos buvo kreivos, pynėsi, ir jis į orą įsisukdavo kaip sraigtas, it kamščius trauktukas.

— Na, kaip? — paklausė, nedrąsiai mirksėdamas paliegišios vištos akimis.

— Mirti, sako, man reikią.

Kikinas perbraukė delnu per bebarzdį, geltoną veidą.

— Gal — meluoja?

— Ne. Pats žinau.

— Taip. Anksti.

— Užtatai gi! Na — gerai; mirti, tai mirti, nuo to neatsisakysi. Aš — kareivis. O ką daryti su turto?

Pilstydamas arbatą, bruoždamas per grindis kojomis, kuprelis pasakė atsidusęs:

— Pagal įstatymą — turtas atitenka sūnėnui, Jakovui Somovui.

— Jis gi — jau trečios eilės! — pasipiktinęs sušvokštė Bykovas, ir pasipiktinimas padidino skausmą šone. — Nė nežinau, koks jis žmogus, ir matęs jį esu gal tik penketą kartų.

Ši sekmad., rugpiūčio 10 d.

RUDENINIS

NAUJIENŲ PIKNIKAS

BUČO SODE

Willow Springs, Illinois

MUZIKA — UŽKANDŽIAI — GERIMAI
IR PROGRAMA.

— Tačiau pagal įstatymą...

— Įstatymas! — Bykovas, tarkstelėjęs dantimis, smarkiai nusikeikė.

— Tada — atiduoti labdarybės darbams, — nenoromis patarė Kikinas.

— Na, ne; savo grūdų ant akmenų nesėsiu!

— Aišku, tai ne žaidimas.

Pagalvojęs, dar kiek piktai pakalbėjęs, Bykovas pavedė kupreliui jau rytoj pakviesti sūnėną į svečius.

— Paveizėsiu, kas per žvėris.

Jakovas Somovas atėjo vakare, pagarbiai nusilenkė ir, nepaduodamas rankos, pasakė:

— Sveiki!

Jo balsas nebuvo stiprus, bet skambus ir aukštas, žodis nuaidėjo prasmingai; buvo aišku, kad tai ne tuščias žodis, bet kupinas gerų linkėjimų. Neaukštas, lieknas, vėjo nugairintame jo veide švel-

niai ir ramiai spindėjo žydros akys, viršum kairiosios ausies atkakliai styrojo kazokiška rusvų plaukų garbana, po stambia nosim raitėsi šviesūs ūsiukai. Jis turėjo kažkokio tvirtumo, skautumo, patrauklumo; Bykovas tučtuojau tai pastebėjo, bet, iš papratimo nepasitikėdamas žmonėmis, tarė sau:

“Veidas — kvailas. Ir tur būt, mergišius”.

Atidžiai apžiūrėdamas vaiką, vargingai apsilvilkęs mėlynais marškiniais, kiltiniu švarku ir tokiomis pat kelnėmis, suleistomis į batų aulus, Bykovas, šnarpštuodamas iš skausmo, dalykiškai išklausinėjo sūnėną — kas jis? Pasirodė, kad Jakovui devyniolika metų, jis yra pardavėjas miško medžiagos prekyboje, cerkvės chore gieda pirmuoju tenoru, mėgsta meškerioti ir

(Tęsinys 6-me pusl.)

Skaitykite Linksmą Mėnesinį Laikraštį VĖPLA

Karikatūros, šaržai, anekdotai, feljėtonai ir įvairūs humoras
Metinė prenumerata tik \$1.50.

Adresas: VĖPLA, 854—39th Avenue
Ville Lasalle, Montreal, Q. Canada

AMERIKOS ŽMONĖS PAGARSĖJE PRASTAIS DANTIMIS,

pasakė Benjaminas Franklinas dar prieš 170 metų. Yra kas nors blogai, jei 95% vaikų jau turi išpuvusius dantis. Apie dantų ligas ir kaip nuo jų apsisaugoti vaizdžiai ir išsamiai rašo Dr. Antanas Gustainis savo naujoje knygoje.

DANTYS, jų priežiūra, sveikata ir grožis

Geras popierius, kieti viršeliai. Knyga kainuoja \$4.00.
Siųskite čekį ar Money Orderį:

NAUJIENOS, 1739 So. Halsted Street, Chicago 8, Ill.

PASIMATYKIT SU STANLEY LITVINU

APIE SAVO NAMO
INSULIACIJOS PROBLEMAS.

Dabar yra laikas tinkamai įrengti savo namą vasarai ir žiemai.

Mes turime išdirbtą reputaciją pilno pasirinkimo A-1 rūšies stako lentų ir namams medžiagų.

CARR-MOODY LUMBER COMPANY

3039 SO. HALSTED STREET

Tel.: VICTORY 2-1272

STANLEY LITVINAS, Mgr. — LIETUVIAI SALESMONAI

ANEKDOTAS

(Atkelta iš 5-to psl.)

knygas skaityti. Klausydamas, kaip jis ramiai pasakoja, Bykovas nedraugiškai galvojo: "Kalba kaip per išpažintį. Meluoja kad kokios. Atspėjo, kam čia pakviestas, apsimeta geru".

Ir staiga nenoromis pasakė, iškreipęs šypsniu savo tamsų veidą:

— O aš va mirštu.

Išgirdo atsakymą:

— Na, kam gi?

— Kaip tai — kam? — nu-stebęs ir piktai paklausė Bykovas: — Sergu!

Ir ryžtingai tarė sau:

"Šitas vyrukas — kvailas!"

O Jakovas Somovas prašneko, įtikinėdamas su nepažįstamų švelnumu:

— Nuo kiekvienos ligos yra vaistas, pavyzdžiui, morkų sunka. Prieš metus susirgau džiova, tad chorvedžio motina, labai gera, protinga senu-tė, patarė man kas rytas iš-gerti nevalgius po stiklinę morkų sunkos. Ir viskas pra-ėjo.

Nuoširdžiai šypsodamasis, Somovas perbraukė ranka ka-klą, krūtinę, o Bykovas pajuto, kad ramūs sūnėno žodžiai

tarsi gesina skausmą.

— Tai — džiova, o man — kitkas.

— Ir džiova — liga. Iš tiesų, jūs būtinai pamėginkite mor-kų sunkos arba krienu, spiri-tu užpiltų. Krienuai dar geriau veikia, — juose yra salietros, o salietra — pirmulinė prie-monė prieš puvimą; sūdoma žuvis — į sūrymą dedama sa-lietros, kad nepūtų. O kiekvie-na liga — puvimas...

Nepaprastai maloniai kal-bėjo Jakovas Somovas, jo žo-džiai po kito kito rito si leng-vai it smiltelės ir mažino By-kovo nepaistikėjamą sūnėno jaunystę.

— Iš kur tai žinai?

— Mielai, kaip senam draugui, Jakovas papasakojo, kaip jis susipažino su vienu mokytu žmogum ir puikiu meškerio-toju, kuris pernai rudenį nu-sišovė.

— Kodėl gi?

— Dėl nelaimingos meilės...

— N-na, nusišauti — kvai-lystė!

— Tiesmukas buvo.

— Koks?

— Buvo atvirų jausmų...

— Aha, — tarė Bykovas, gal-vodamas: "Keistas vaikinąs. Plepys. Žinoma, jaunystė..."

Taip lengvai besišnekučiuo-jant, praėjo dar nemaža lai-

ko, o paskum Somovas, žvilg-terėjęs į tingias sieninio laik-rodžio rodykles, pasakė, kad jam metas į choro repeticiją, pagarbiai atsisveikino ir iš-ėjo.

Jegoras Bykovas glusterėjo ant sofos, susimąstė. Ilgos kal-bos su žmonėmis visada jį vargindavo — apie ką kalbė-ti? Iš karto matyti, ko iš tavęs žmogus nori, ir visada žinai, ko tu nori iš žmogaus. O šitas — ypatingas, nors dar bernio-kas. Kuklus, nesiperša į gimī-nes, nė karto nepavadino dē-de, o tikriausiai žino, kad dėdė vienišas. Gal — gudrauja? Nepanašu.

Atėjo iš sandėlio, kur pri-iminėjo kanapes, išvargęs, su-prakaitavęs Kikinas, atsistėdo užstaleje.

— Buvo?

— Buvo.

— Na, kaip?

— Argi atspėsi iš karto? Ta-čiau — matyti, kad draugiš-kas.

Pilstydamas arbatą, Kikinas išalkęs godžiai kramtė duoną su dešra ir atsidėjęs klausė, kaip susimąstęs kalbėjo šei-mininkas.

— Mėgsta guosti. Ramintojai — apgavikai, aš jais netikiu. Draugiškumas man irgi nieko nesako. Žmonės įpratę taip gyventi, lyg Viešpats būtų lei-dęs juos kiti kitam išjuokti.

— Teisybė! — patvirtino ku-prelis, visą gyvenimą išjuokia-mas už luošumą.

— Užtatai gi! O velnias siun-do mus kaip gaidžius peštu-kus. Žmonėms prapultis — velniui prakurtis, — nežinomi niekam Dievo sumanymai. Viešpats, kaip policmeisteris teatre, žiūri, tyli...

Bykovas ilgai kalbėjo nu-skausto žmogaus žodžiais, vė-liau pavargęs užsimerkė ir pasiteiravo:

— Ką tu girdėjai apie tą Ja-kovą?

Kikinas, tepdamas medum riekę duonos, pasisuko kartu su kėde, pranešė:

— Jo šeimininkas, Titovas, sako: vaikinąs darbštus, bet kartais parodo fantazijos.

— Ko?

— Titovas nemokėjo paaiš-kinti, o aš supratau taip, kad Jakovas linkęs daryti tai, ko nereikia. Klausinėjau ir sobo-ro djakoną; šis neatsigiria, bet, žinoma, juo negalima ti-kėti, bičiulis, kartu meškerio-ja. Buto šeimininkė paliudijo, kad Jakovas geria tik tai drau-gėje, o jo draugė — ne kažko-kia, Kononovo liejikai, šalt-kalviai, kirpėjas...

— Negi su gubernatorium jis draugaus.

— Bobų pas save neatsiveda, mėgsta švarą, tvarką, gerašir-dis.

— Geraširdis?

— Taip.

— Tai — dėl jaunatvės! Ta-aip... Vadinasi: jis žinojo, kad tu teiraujies ir turėjo at-spėti, kam ji kviečiau?

— Vargu bau žino; juk aš atsargiai.

Bykovas patylėjo, pagalvo-jo.

(Bus daugiau)

Siųskite siuntinius!

Siunčiame dovanų siuntinius į Lietuvą ir kitus kraštus: nau-jus gatavus rūbus ir taip pat įvairias medžiagas, maistą, vais-tus, akordeonus, siuvas ir mezgamas mašinas, laikrodžius ir kitus daiktus. Siuntinius ga-lite patys čia vietoje sudaryti.

KAINOS PRIEINAMOS.

A M E R L I T
SUPPLIES CO.

2221 W. CERMAK ROAD
CHICAGO, ILL.

STASYS GRUBLIAUSKAS, Vedėjas.

• Parduodu, Pritaikau
• ir Įdedu Naujus

moderniškus aliuminijaus lan-gus, duris ir vasarinius tinkle-lius. Apdraudžiu namus, auto-mobilius, langus, baldus ir ki-tus dalykus nuo ugnies, vagies ir kitokių nelaimių.

Kreipkitės, mielai noru
Jums patarnausiu.

JUOZAS SPAITIS
3261 So. Halsted St.
Victory 2-6469

CHICAGO ŠVARIASIAUS IR
MODERNISKIAUSIAS DARŽAS
BUČO DARŽAS
WILLOW WEST INN
AND PICNIC GROVE
83rd and Willow Springs Road
WILLOW SPRINGS, ILL.

Kairio knyga LIETUVA BUDO

NAUJIENOSE galima gauti tik ką iš spaudos išėjusią Ste-pono Kairio knygą LIETUVA BUDO. 416 didelių (6x8½) pus-lapių, kieti viršeliai. Kaina \$5.50

PETRO ŠIRVOKO NUOTYKIAI

Vienas aukštą mokslą lankęs žmo-gus, Bostono sieloganis, atsiuntė Pet-rui Širvokui laišką, patardamas jam susipažinti su Betinos Baxter stebū-kiais. Šis štukorius, matyt, nežino, kad Petras Širvokas savo knygoje yra ap-rašęs daugiau stebūklų ir su juo nu-tikusių įvairiausių nuotykių, negu bet kurios panos knygoje galėtų būti su-minėta. Švasto knyga apie Petro Šir-voko stebūklus ir nuotykius bus pa-siūsta, kai du doleriai ateis tokiu adresu: NAUJIENOS, 1739 S. Halsted Street, Chicago 8, Illinois.

6 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, AUGUST 9, 1958

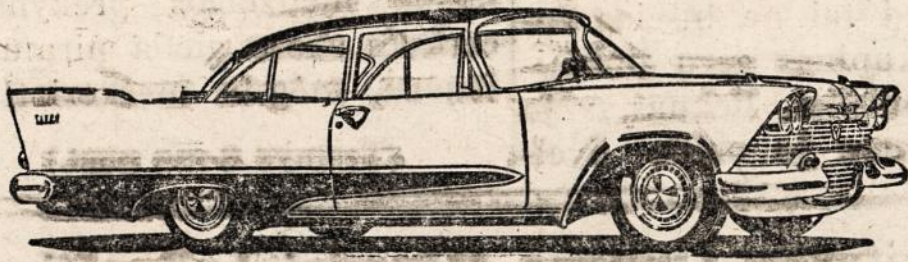
45 metų biznio sukakties proga išpardavimas

1958 Chrysler - Plymouth - Imperial

ir daugybė gerų visų išdirbysčių vartotų automobilių.

KAINOS NUO \$25

Galima nupirkti be pinigų išsimokėjimais.

BALZEKAS MOTOR SALES, INC.

CHRYSLER - PLYMOUTH - IMPERIAL
DISTRIBUTOR

4030 Archer Avenue

Chicago, Illinois

Didžiausia ir teisingiausia Lietuvių automobilių įstaiga.

**ATVYKITE IR
ISITIKINKITE**

Mūsų kainos mažesnės
negu kitur!

Pasirinkite medžiagas tiesiai iš
ritinio ir jums nukirps tiek kiek yra
reikalinga vienai eilutei arba kelioms.

Didžiausias pasirinkimas visai
šeimai, mažiems ir dideliems!

Toliau gyvenantieji gali gauti medžia-gos pavyzdžius, ir jiems pasiūsi-me to-kias medžiaga, kokių jie pageidau-s C. O. D.

**DIDŽIAUSIAS MEDŽIAGU
PASIRINKIMAS URMO
PREKYBOS APYLINKĖJE**

• ŠILKAS • VILNONĖS VIETOS IR ANGLIŠKOS MEDŽIAGOS,
• VELVET, • MEDVILNĖ, LININĖ IR LANGAMS UŽUOLAUDU
VISOKIŲ RŪSIŲ MEDŽIAGA.

Darbo valandos: Kasdien nuo 8:30 val. ryto iki 6 val. vak.;
Pirmadienį iki 7 val. vak.; Šeštadienį nuo 8:30 val. ryto iki 5 v. v.

HENRY S. FRAERMAN

215 WEST JACKSON at WELLS

Tel. WEBster 9-4187

Knygos, žurnalai

— UZUOLANKA Nr. 27, Liepa, Chicago 1958, taip vadina-
mas A. Vilainio-Sidlausko "Lie-
tuvų išeivijos, buities, dailės ir
kultūros mėnesinis", senokai be-
matytas žurnalo numeris, virše-
liuose papuoštas A. Žmuidzina-
vičiaus Panemunės pušimis ir
Igno Končiaus medžio drožiniu
"Viena iš daugelio". Tekste ap-
sčiai Dobužinskio, Žmuidzinavi-
čiaus, A. Varno, K. Šimonio pie-
šinių reprodukcijų ir veikėjų bei
biznierių foto nuotraukų, Stasio
Pilkos, Petro Babicko, Bronio
Kviklio, Povilo Treigio straips-
nių ir įvairios kultūrinės kroni-
kos. Popierius tikrai geras ir
vaizdai aiškūs. Leidėjas įžan-
goje rašo: "Manome, kad mūsų
žurnalo skaitytojai galvoja, kad
mes jau būsimė išnykę iš gyvų-
jų tarpo... Tas mūsų atoslūgis
(nuosmukis? jį) be abejo bus
susietas su pasireiškusiame šiam
krašte ekonominiu atoslūgiu.
Tačiau čia tik viena medalio pu-
sė". Nesiskundęs, kad dalis pre-
numeratorių dėl šio atoslūgio
neatlikę savo pareigos, leidėjas
sako: "Mes šiuo metu kaip tik
spausdiname didžiulį liuksusinį
vertinę leidinį — Istorinės Lie-
tuvos albumą. Tas mums atima
tiek laiko, kad nesuspėjame at-
likti kito įsipareigojimo žurnalo
atžvilgiu".

— POPULAR LITHUANIAN
RECIPES, compiled by Jose-
phine J. Dauzvardis, Chicago,
Ill. 1955. Tai anoji populiarioji
lietuviškų maisto ir gėrimų gami-
nimo receptų knyga anglų
kalba, kurios 5,000 kopijų laida
jau baigiama parduoti ir autorė
palengva rengiasi naujai laidai.

Nors autorė sakosi panaudo-
jusi tris lietuviškas maisto ir
valgių gaminimo knygas ir dau-
gybę iškarpi iš lietuviškų laik-
raščių ir žurnalų, bet ar ne bus
čia daugiausia įnašo davusios
pati autorė, kurios motinėle p.
Rauktienė, Worcester Mass.,
yra puiki lietuviška šeimininkė,
ir šios knygos gale išvardintos
lietuvaiteš: Anne Atkociunas,
Jone Bobinas, Petronėlė Dundzi-
la, Helen Genevich, Nora M. Gu-
gis, Kazė Indreika, Della Ku-
raitis, Magdalena Luckus, Jule
Lutchka, Zuzana Maczis, Victo-
ria Mackiewicz, Faustina Mane-
lis, Rose Maziliauskas, Helen
Mellas, Anele Nedzveckas, Ver-
na Olla, Genovaite Peskys, Ksa-
vera Pimpe, T. Pustis, Josephine
A. Rudis, Angela Simutis, Ste-
fanija Stasys, Alice Stephens,

Seni kapai ant ežero kranto

Atsitinka ir taip, kaip man
atsitiko, kad sumaišai amži-
nus ir nekintamus veidus ir
vardus. Brolių palaikiau tėvų.
Trisdešimties metų tarpas bu-
vo išnykęs, kaip niekur nieko.

Mes buvome trys vyrai. Ar
mano sūnus, kurs niekad ne-
matė senelio ir dėdės, bus ket-
virtas, aš nežinau? Jis žiūrėjo
į juos, mažose nuotraukose,
ir į mane — savo tėvą ir, tiki-
no, kad neatskirtų mūsų visų
krūvon sudėjus. Bet jo nedo-
mino gūdus žiemos peizažas,
regimas pro išretėjusius kal-
nelio medžius. Ir kastuvais,
įsmeigtas šviežiai išmestų žemių
krūvon. Tokie gudrūs ir
praktiški dabarties vaikai.

Sūnau, kas yra isidėmetina
tau, kad šitie ūsoti vyrai at-
liko visa, ką galėjo. Savo ge-
riausius metus ir dalį karšto
kraujo išlaistę karo frontuose.
Penktųjų metų — tavo sene-
liui. Devynioliktųjų — dėdei.
Ir tavo tėvui — paskutinis di-
delis karas. Dėl to, kad tavo
dėdė gynė mūsų krašto sienas,
teko jam vienuolika metų su-
gaišti prievartos darbuose
šiaurėje.

Bet jis sugrįžo, ir mano aky-
se šviesiau. Be kojų ir pa-
mušta širdimi, pavėlavęs mū-
sų tėvo pakasynoms. Kastu-
vai susmeigti šviežių žemių
krūvoj. Juodas, besotės žiotis
praverusi duobė mūsų genties

Agnes Vepsta ir Ann Wisnosky.

Ko čia nėra, ir dūkiška gri-
kių boba, ir slizikai, ir aguonų
pienas, ir beržo saka, ir ruginė
duona, ir grikių košė, avižių ki-
sielius, kepta varškė, šaltano-
siai, kastinis arba žemaitiškas
sviestas, zrazai, košeliene ir žė-
maitiškas šiupinys, juka, lapienė
ir pusmarškėnė košė. Ką čia be-
pasakysi, kai seilė nesuvaldomai
varva, vaizduotei sukėlus prieš
kelias dešimt metų bevalgytus
ir labai mėgtus lietuviškus ska-
nėstus!

Bet gal visų viliojamiausias
yra pirmasis knygos skyrius:
Bevegares. Burokinė, duoninė
gira, spanguolių gira, saldžioji,
krupnikas, midus ir šildytas
alus...

Idomu, kodėl tokia knyga ne-
premiuojama! Nes kiekvienas
valgis ir gėrimas pagal šią kny-
gą yra stačiai premijuotinas. jį

kaulais įtreštoje žemėje. Pa-
siimančioje ir su kaupu gra-
žinančioje. Mano brolis sugri-
žo numirti.

Dabar mano eilė į ten. Isi-
dėmėk, sūnau! Vieni kapai
tėra tavo giminei, nors keliai
būtų klaidžiausi ir neišbren-
damai sunkūs. Mes žinome sa-
vo laiką ir sugrįžtame.

Jis buvo eigulis, tasai mano
draugas, kurs šitaip kalbėjosi
su sūnumi. Jis nesiliauja pa-
sakojęs apie nuostabius Laba-
noro miškus, kokių nėra nie-
kur kitur. Ir apie puikųjį Ai-
seto ežerą. Miškus gal bus iš-
kirtę, bet ežerą jis suras. Jo
vandenyje, nuo augsto kran-
to, atsispindi senieji kapai.

Marius Katiliškis

Galvosūkio Nr. 10 atsakymas

Galvosūkių skyrelio redak-
cija atsiprašo skaitytojų dėl
delsimo. Vasaros metu, dau-
gelini tarnautojų išvykstant
atostogų, buvo neįmanoma
laiku paskelbti sprendimą.

Galvosūkio Nr. 10 atsaky-
mas yra toks:

210526315789473684

Tai yra trečias iš eilės skai-
čius, tenkinas uždavinio sąly-
gas. Minimalinis yra —

105263157894736842,

sekantis

157894736842105263,

o trečias — aukščiau duotas.

Buvo gauti sprendimai iš p.
p. J. Kauno ir M. Mackevi-
čiaus. Premija, aišku, ne bur-
ty keliu, atiteko p. J. Kaunui,
nes p. M. Mackevičiaus atsa-
kymas neteisingas, nors pati
sprendimo idėja teisinga;
šiaip jis surado ne trečią, o
tolimesnį skaičių.

Rudenį pradėsime naują
galvosūkių seriją. A.Z.

Ši sekmadienį Naujienu piknikas BUČO SODE

Willow Springs, Ill.

Programa, šokiai, užkandžiai.

MES NESAME PATENKINTI IKI JŪS NESATE PATENKINTI

Mes dėkojame savo klientams už rėmimą mūsų firmos ir
jų patogumui mes skelbiame sekančius pagerinimus:

1. Mūsų įstaiga Newark'e bus atidara ir sekmadienį nuo 9 iki 4 val.
2. Mes išsiunčiame siuntinius tuojau neatidėliodami.
3. Oro pašto siuntiniai, jeigu jie pristatomi iki 12 valandos, išsiunčiami tą pačią dieną.
4. Mes padidinome prekių pasirinkimą mūsų maisto ir medžiagų skyriuje.
5. Mūsų maisto, auksklų ir vaistų nauji standartiniai siuntiniai yra sudaryti ilga patirtimi remiantis mūsų klientų pareikalavimais. Ateikite į:

Package Express & Travel Agency, Inc.

1530 Bedford Ave., Brooklyn 16, N. Y.

Tel.: INGERSOL 7-6465, INGERSOL 7-7272

Atidaryta kasdien nuo 9 iki 6 valandos,
sekmadieniais ir šeštadieniais nuo 9 iki 4 val.

312 Market St. Newark, N. J. Tel.: MITCHELL 2-2452

(Licensed by USSR)

MŪSŲ SKYRIAI:

78 Second Avenue
NEW YORK 3, N. Y.
OREgon 4-1540

11601 Jos Campau Ave. 121 S. Vermont St.
DETROIT 12, MICH. LOS ANGELES, CAL.
TOWNSend 8-0298 DUNk. 5-6550

N. Y. įstaiga atidaryta kasdien 9—6, šeštad. ir sekmadienį 9—4.

832 N. 7th Street
Philadelphia 23, Pa.
WAlnut 3-1747

651 Albany Avenue 1241 N. Ashland Ave.
HARTFORD, CONN. CHICAGO 22, ILL.
CHapel 7-5164 HUmboldt 6-2818

Jums maloniai patarnaus mūsų tarnautojai ir su jumis
kalbės jūsų gimtąja kalba.

BŪKITE TIKRI,

kad jūsų dovanojami siuntini-
niai į Lietuvą, Latviją, Ukrai-
ną ar Sovietų Sąjungos dalis

YRA 100% APDRAUSTI

Siųsdami savo paketus, bū-
kite tikri, kad jūs siunčiate
juos per autorizuotą firmą ir
reikalaukite apdraudos įro-
dymų.

Jūsų pačių interese turėti
reikalus su patikima bendro-
ve, kuri yra biznyje daugiau,
kaip 25 metų. Mes didžiūoja-
mės savo mandagių, asmeni-
nių, atidžių ir greitų patarna-
vimu.

Gautus p a š t u siuntinius
mes pakvituojame ir pasiun-
čiame sąskaitas per 24 valan-
das.

Atsilankykite į bet kurį mūsų
skyrių ir pareikalaukite Vedėjo
parodyti jums paliudytą kopiją ap-
draudos poliso nuorasa nuo DURU
IKI DURU. Reikalaukite mūsų pui-
kių katalogų.

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.

716 Walnut Street,

Philadelphia 6, Pa.

WAlnut 5-3455

1991 Broadway

NEW YORK 23, N. Y.

Telephone: LYceum 5-0900

390 West Broadway

SO. BOSTON 27, MASS.

Telephone: ANDrew 8-8764

Išitėmykite naują adresą:

263 Market Street

Newark 2, N. J.

Telef.: MArket 3-1968

4102 Archer Avenue

CHICAGO 32, ILLINOIS

Telef.: FRontier 6-6399

6446 Michigan Avenue

DETROIT 10, MICHIGAN

Telephone: TASHmoo 5-7560

1313 Addison Road

Cor. Superior Ave. & E. 71st St.

CLEVELAND 3, OHIO

Telephone: UTah 1-0807

683 Hudson Ave.

ROCHESTER, NEW YORK

Tel.: BAKer 5-5923

Reikalaukite telefonu arba raštu
mūsų paskutinių informacijų
knygute.

Skaitykite "N-nas"

VISUOMENĖS MOKSLŲ, MENO IR LITERATŪROS ŽURNALAS DARBAS

kritiškai stebi mūsų išeivijos, Lietuvos ir viso
pasaulio gyvenimą. Prieš konservatyvią pro-
vincialią tradiciją DARBAS stato humanis-
tines vertybes ir kūrybiškai šviežią žodį.

5410 SIXTH AVE.

Brooklyn 20, N. Y.

Ligi 1958 metų pabaigos iliustruotą trimėne-
sinį žurnalą D A R B A galima užsisai-
kyti sena kaina: \$2.00 metams, \$5.00 trejiems
metams; studentams \$1.50 metams. Paskiras
numeris 75 centai.

Didelis potvynis Pasvaly

Jau anksčiau buvo rašyta laikraščiuose apie šių metų pavasario potvynius, kurie palietė nemažą miestų bei kaimų ir nuo kurių nukentėjo gausybė žmonių. Neseniai gautame laiške iš Lietuvos gana plačiai rašoma apie Lėvens upės išsiliejimą ties Pasvaliu. Kadangi Amerikoje yra nemažą lietuvių, kilusių iš Pasvalio, tad jų įdomumui talpiname laiško ištrauką:

"Dabar pas mus tikrai graži

vasarėlė. Oras nėra labai šil-
tas, bet ir nešaltas. Tai malo-
nu pabūti ore, gamtos prie-
globsty.

“Tačiau pavasaris pas mus labai ilgai užsitęsė. Kaip buvau anksčiau rašęs, buvo labai daug prisnigę ir bijojome potvynio. Taip ir įvyko. Vandens buvo tokia gausybė, kad jau ir ledus išnešė, o vanduo Lėveny vis kilo ir kilo aukštytin. Aš stebėjau pro langą tvoros stulpus, kurie kaskart ėjo trumpyn, kol visai išnyko. Ir, štai, balandžio 18 d., popiet, purptelėjo vanduo kambary iš po grindų ir pradėjo plisti vis platyn, kol apsemė

ŠYPSENOS

Šių dienų aforizmai

— Recesija yra kaip nelaiminga meilė. Daug lengviau sau įsikalbėti, kaip paskiau beatsikalbėti.

visas grindis. Ir vis dar kilo aukštyn. Suprantama, turėjome kraustyti ir viską nešti aukštyn... Vandens kambary buvo ši kartą iki pusės blaudų. Ir nors už keletos valandų atslūgo, bet grindis ir sienas labai pridrėkino. Dar ir dabar jaučiasi drėgmė...”

— Šiandien Dievas padeda tiems, kas patys savimi rūpinasi, o valdžia padeda tiems, kurie nesirūpina.

— Prancūzė moteris kalba
į vyrą taip, tartum ji klausi-
mą duotų. Amerikos moterys
pačios į klausimą atsako.

— Meilē nekad nebus ideāli, kol žmonēs nemes iliuzijos, esā jie galī būti truputī teisingi, truputī ištikimi ir... truputī vedę.

Viršila klausia naujoko:

— Kas yra šautuvas?

— šautuvas? Tai toks šuo, kuris čia arti suloja, o tenai toli įkanda!

IRENE PROTAS šoks ir dainuos

Sekmad., Rugpiučio 10 d.

NAUJIENU PIKNIKAS

BUČO SODE

WILLOW SPRINGS, ILLINOIS

Bus busas keleiviams nuvežti. Bus įdomi programa. Bus valgių ir gėrimų

\$1.00 už įvažiavimą.